

STOJENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-agerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuj dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenje je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnost naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Petindvajsetletletnica

Ljubljanskega telovadnega društva

„SOKOLA“.

Nebo zastírala je megla tožna,
V temoti blôdil je slovenski rod,
Zamán sta solnca žarek, zarja rožna
Iskala, kje bi našla njemu pot.
Besneča sila besnega viharja
In beda bila sta mu gospodarja.

A večno ne! — Na vzhodu zvezda mila
Zasínila je jasno v mračno noč:
„Vremena bodo Kranjecem se zjasnila!“
Prerokoval nje sév je trepečoč.
Sijal ta sév je v mlada sreca vrela,
Da so za dom svoj in za rod se vnela.

Na svôji zemlji, vender-le v tujini,
Zbral v bôjno četo se je zarod mlad,
Da razjasní temnó nebo očini
In „milših zvezd“ prinese žar jej zlat.
Orožje bôjno bila mu prosveta,
Ž njo boj zabojeval za tlà je sveta.

Minilo temu leto petkrat peto,
Ko zrl Slovenec čuda je zavzét
Sinov sokolskih svojih bodro četo
Na prvi let napravljati se v svét.
Minil je čas, a seme ni minilo,
Ki v času sem se v rod je zaplodilo:

Pojéma sila besnega viharja,
Nad domom našim se jasní nebo,
In na obzorji znani rujna zarja,
Da „milše zvezde“ narodu vzdí,
Da zmagana teme je sila kleta,
In prosta, prosta naša tlà so sveta!

Na prostih tleh, na zemlji prebujení
Z budíteljem slavímo slavlje mi;
Ne diči čela lôvor mu zeléni,
Saj diči delo ga preteklih dní! —
Hvaležno k njemu pôgled povzdigava
Vzbujení rod kličoč mu: „Slava! Slava!“

Fran Gestrin.

Bratje slovanski, dobro došli!

Z bregov divne Labe in toli opevane Vltave, iz stostolne zlate Prage, v katerej ima vsak kamen zgodovinski pomen, iz slavne prestolnice naroda češkega, ki že skozi stoletja stoji na braniku slovanske kulture in je po naravnem paralelizmu jednakih interesov naš zavezuški po krvi in po duhu, — odšel je predstojnični vlak, vozeč seboj cvet sokolskih društev čeških, vozeč seboj odlične rodo ljube slovanske, ki s tem izletom hočejo ožje spajati vezi, ki jih je narava ali pa tudi usoda potegnila mej slovanskim severom in jugom, ki se hočejo tem povodom seznaniti z južnimi brati svojimi, veseliti se z njimi, spoznati njih želje in težnje ter pokazati, da „Slovan povsod brate ima“, da so Slovani pozni, a da so mladi in žilavi in da navzleč tisočletnemu jarmu uspevajo in sedaj že tekmujejo s sosednimi narodi, ki so jih prezirali še nedavno.

Z druge strani, preko Sotle prihaja nam iz trojedne kraljevine, iz kraljevega Zagreba, iz odlično narodnega Karlovea, iz vinorodne Jaske hrabre jugoslovanske čete, sami „naše gore listi“, najboljši bratje naši, „Sokoli“ in biciklisti hrvatski, dokazujoč s tem, da lene Sotle voda ne mora ugasiti obestranske ljubezni, da bratske ljubavi ne zadržujejo niti naravne, niti umetno prisiljene meje.

Poleg teh predragih nam gostov napotili so se v belo Ljubljano tudi naši najožji rojaki iz raznih pokrajin. Sijajno zastopan bode starodavni Korotan, hraneč v sebi dragocene spomenike in mnogo tužne zgodovine naše, vzbujajoč se k novemu svežemu življenju, zastopana bode zelena slovenska Štajerska, kršno Primorje; v ozidi svojem bodo imeli vrle rojake iz divne Notranjske in krasne Dolenjske, mnogo odličnih rodoljubov in prvoroditeljev, izredno mnogo razumništva in nebrojno občinstva. Slavnostni dnevi bodo tako sijajni, tako izredni, da jednacega prizora še ni imela bela Ljubljana.

In kaj je temu povod? Jug in sever, sicer si nasprotina, veže in spaja z najsršnejšimi čuvstvi jedna in ista misel, jeden in isti uvrišeni smoter.

Praznuje se petindvajsetletnica Sokola Ljubljanskega, vendar jednem pa je to praznik za Čehe, Hrvate in Slovence praznik vzajemnosti slovanske. Silnejša in slavnejša brata, narod češki in hrvatski, pohajata mali narod slovenski, v Ljubljani je sestanek bratov s severa in juga, ob Ljubljanci razlegali se bodo te dni pristni slovanski glasovi ter širila se bode slovanska zavest.

Slovenske zvesti, mišljenja slovanskega pa nam zelo treba. V boji za obstanek svoj ne smemo biti mehki, kakor simbolično naše drevo, lipa slovenska, marveč trdi, energični moramo biti. Golobjo našo narav podkrepila bode prisotnost bratov naših, svetu bodo pokazali, da navzleč pičemu številu nesmo osamljeni, temveč da več milijonov srej jednako z našimi čuti in utriplje, pokazali pa tudi, da smo v razmerni kratki dobi močno napredovali, da smo v malo letih popeli se v javnem življenju na površje ter pridobili in priborili pravice, katerih smo tako dolgo pogrešali.

V slavnostnih dneh, ko bode „Sokol Ljubljanski“ proslavljal petindvajsetletnico slavnega obstanka

svojega, bodo se konstatovati naš napredok na duševnem in fizičnem polju, videlo se bodo, da smo izza svojega novejšega probujenja marljivo in uspešno delovali, da danes že žanjemo, kar smo pred četrt stoletja ali še prej sejali.

Tak uspeh je nauduševalen, tak uspeh vzbuja k novemu, še bolj uztrajnemu delovanju. Ker pa nam bodo slavnostne dneve izredno krasili naši češki bratje in bratje Hrvati, ker je njihov mnogobojni obisk nam ponos in tolažba, ker bodo pri tej priliki čutili njihove iskrene simpatije ter jim podajali bratsko desnico, ker bodo oni s svojo prisotnostjo poveličevali slavnost našo in osrečevali nas, ker se bodo skupno radovali in iz te radosti vkupe zajemali za bodočnost potrebnega poguma, zato jih vsprejemamo s staro slovensko gostoljubnostjo z razprostertima rokama, zato jih bodo pritiskali na srca svoja, zato jim naudušeno z dna srca kličemo:

Dobro došli! Na zdar!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. septembra.

Ministerstvo poljedelstva poslalo je ministrskega svetnika in referenta o vinogradarskih zadevah, barona Pretisa na Francosko, da bode ondu proučaval, se li ameriških trt res ne loti trtna uš.

Dolgo so nemški in madjarski listi trosili vest, da se bode moral vladika **Strossmayer** na Najvišjem mestu zagovarjati zaradi brzjavke, katero je bil odpodal rektorju Kijevskega vsečilišča ob devetstoletnici pokristijanjenja Rusije. Sedaj je bila ta stvar potisnila, kar je Krakovski „Czas“ zopet prabil to zadevo, da je napadal Rusijo in črnil velikega rodoljuba jugoslovanskega. „Budapester Tagblatt“ je pa sedaj izvedel, da je veliki župan Teodor Pejačević povabil vladiko Strossmayerja da naj se pridruži deputaciji, ki bode častitala cesarju ob Njegovem prihodu v Belovar. Seveda je ta židovski list jo takoj pogodil, da se bode tedaj vladika moral pri cesarji zagovarjati zaradi omenjenega telegrama.

Vnanje države.

Srbsko-bolgarska trgovska pogodba se še ne bode kmalu sklenila. To stvar bodo se nekaj zavlekla, ker se je Turčija umešala v to za davo. Porta zahteva, da bi srbska vlada zmatrala turškega poslanika v Belegradu za prvega zastopnika, bolgarskega odpolanca pa še le za drugozadnega zastopnika v tej zadevi. Bolgarska vlada se je pa odločno izrekla proti temu in zahteva, da bi se pogajanja vršila v Sofiji. To pa zopet ne ugaga Srbon.

Konec tega meseca razpustila se bode **rumska** zbornica. Volitve bodo v drugi polovici prihodnjega meseca. Nova zbornica snide se dne 27. novembra. Vlada se nadaja, da bodo pri novih volitvah dobila večino.

Vsi časopisi ugibljejo, kje je general Boulanger. Nakrat je odpotoval iz **Francije** in še njegovi prijatelji prav ne vedo kam, ali pa povedati nečejo. Nek Dunajski list ima brzjavko iz Peterburga, katero je pa morda sam izkopal, da general pride v Rusijo in bode pohodil Moskvo in Nižnjinovgorod, kjer je njegov priatelj Baranov gubernator. Ruskim vladnim krogom ni nič prav, da general pohodi Rusijo, vendar nečejo mu zabranjevati, ker je mogoče, da bodo kmalu Boulanger stopili na čelo Francije.

Nemški kancelar je preobložen z delom, tako čitamo po nemških listih, in nujna potreba je,

da se mu odvzame nekaj bremen. Sedaj vodi knez Bismarck sledče urade: 1. državni urad za vnanje zadeve, 2. državni urad za notranje zadeve, 3. cesarsko admiralteto, 4. državni pravosodni urad, 5. državni finančni urad, 6. državni železniški urad 7. računišče nemške države, 8. upravo državnega invalidnega zaklada, 9. državni poštni urad, 10. državni urad za upravo državnih železnic, 11. državna banka, 12. komisija za državne dolbove. Poleg tega je pa Bismarck še pruski ministerski predsednik, pruski minister vnanjih zadev in trgovski minister. Posebno težko bi bilo najti naslednika, ki bi vodil vse te urade, ko bi knez Bismarck umrl. Zaradi tega hočejo državno upravo tako premeniti, da bi se osnovala tri državna ministerstva: vnanjih zadev, financ in deželne brambe. Vodstvo prvega ministerstva seveda bi obdržal knez Bismarck, dokler bodo živ in zdrav. Tako premembo pa ni tako lahko izvesti. Treba bodo se pogajati z Bavarsko in Würtemberško zaradi odprave nekaterih pridržanih pravic in prementi člane 57 do 68 državne ustave. Tudi državno vojno ministerstvo poprej ne bodo mogli uspešno poslovali, dokler se ne odpravijo sakson-bavarsko in württembersko vojno ministerstvo.

Na **Španjškem** so se poslednji čas jako jeli gibati socijalisti. V Barceloni so imeli shod in si sestavili svoj program. Glavne točke tega programa so: pravica, da smejo popolnoma svobodno snovati društva, shajati se, sklepati peticije in izdajati razne oklice, tiskovna svoboda, zagotovljenje osobne svobode, nerušljivost pisemske tajnosti, odprava smrtne kazni, brezplačno pravosodje, porotna sodišča za vse pregreške, splošna vojaška dolžnost, dokler se ne odpravi vojska, uvedenje normalnega delavnika 8 ur za odraščence in zakonito določene najnižje mezde, prepoved dela otrok in omejenje dela ženskih, zakon za varstvo delavcev, odgovornost delodajateljev za nezgode pri delu, podporne in pokojinske blagajnice za bolne in onemogle, uredba dela po kaznilnicah, brezplačni pouk na nižjih in višjih obrtnih šolah, ki pa ne smejo biti pod vodstvom duhovščine, reforma zakupninskega zakona, podržavljenje občil, rudnikov, gozdov, katerih oskrbovanje in obdelovanje bi se izročilo zvezni delavcev, odprava plače duhovnikov.

Sklep **severnoameriškega** predsednika, da bi se poprijeli represiji proti Kanadi, je vzbudil veliko nevoljo v Angliji. „Standard“, ki ima zveze z angleško vlado, piše, da se Kanadevi smejo zanašati na angleške oklopnice in topove. Američani ne smejo misliti, da so Angleži že toliko napredovali v kristianstvu, da bi jih podstavljal lica, da bi tolkli po njih.

Dopisi.

Iz Rusije [Izv. dop.] Skoro se ima pojavit v ruskom prevodu „Martin Kerpan“ našega brezsmrtnega Levstika. To je prvi prevod slovenske proze na bratski nam ruski jezik. Tako pojde naš tipični „Martin Kerpan“ pod roko s svojim genijalnim avtorom vdolj in poprek vse Rusije in oba bodeta govorila russkemu narodu „ot finskih hladnih skal do plamennoj Kohidi“, da se je motil naš slavni pesnik, ki je trdil, da je naša domovina „vsemu svetu nepoznana, od nikogar spoštovana.“

Kakor mi javlja ravnokar dobilni telegram iz Peterburga, nabira se že „Martin Kerpan“ in ima se pojavit v velikem russkem žurnalu „Panteon Literaturi“. Tako se postavi načemu pesniku in učenjaku večen pametnik v ruskej literaturi, katera si je poslednji čas zavojevala častno mesto in vzbudila obča začudenje in očarovanje mej Francozi in An-

Dalje v prilogi.

LISTEK.

S p o m i n i .

Kakor s hribov, na katerih, kakor pesniki trdijo, svoboda stanuje, v jeseni polagoma leze sneg niz dolu, da naposled zakrije hrib in plan, tako je bilo tudi z narodnostno idejo. S Francoskega razširila se je bliskoma po Evropi in v Avstriji je zloglasno sistemo Bachovo kar popihišla. L. 1859. bila je že tako silna, da je n. pr. vest o bitki pri Magentij v nekdanjem Jozefinumu na Dunaju vzbudila dvojna čustva. Nekateri gojencev, bodočih zdravnikov vojaških, so jokali, drugi v roke tleskali. Kdo so bili jedni, kdo drugi, to razsodnemu čitatelju ne more bti zastavica.

Ljubljana, ki ima od nekdaj močno konservativni značaj, se je dolgo protivila novej sapi. Niti stotinica Vodnikova je ni predramila, kajti Ljubljana bila je vsaj po mešanstvu svojem takrat prav slabo zastopana in narodnjake bi bil skoro na prste štel. Naslednja leta pa se je iskrica, tleča pod pepelom vsakdanjosti, polagoma vendar razpihalo in vprašanje narodnostno prodrlo je tudi v nekdanje mesto Jazonovo.

„Mla mladezen, krepka upázen in čvrsta nadézen slovenske bodočeznosti“, kakor je pisal pokojni Levstik, oponašajoč sedaj poleg njega počivajočega nepozabnega Božidara Raiča, poprijela se je z mladeničkim ognjem narodnostnega evangelja ter začela gladiti mu pot.

To pa je bilo tako težavno. Ljubljana imela je eminentno nemšk značaj, po vseh javnih prostorih gospodovala je nemščina. Nemške so bile šole in uradi, nemške krčme in kavarne. izključno Nemci so imeli trgovino v rokah, slovenščina bila je povsod potisnena za vrata, nikjer ni bila „hoffähig“. Kdor je znal nemški, bil je človek višje vrste, kdor je govoril slovenski, tega so prezirno, pomilovaje pogledovali.

Vse te neugodne razmere pa neso oplašile tedanjih, vzdramivših se narodnjakov. Starokopitne nasprotnike, katere je kurja polt obhajala pri vsaki slovenski besedi, krotili so v ostrih kontraverzah in dokazovali jim duševno plitvost njihovo Dan na dan postopali so jednako, danes tukaj, jutri tam, povsod pa pridobivali tal in nova ideja bila je vedno mogočnejša.

Uvidevši, da taka agitacija še ne zadostuje, da marveč treba društvenega življenja, vrgli so se

potem tudi na to polje. Najpoprej poprijeli so se peveci. Mečili in pestili so jih tako dolgo, da se je veliko število slovenskih pevcev odločilo od filharmoničnega društva, katero te „ločitve narodov“ nikdar ni prebolelo. Izstopivši pevci in že poprej obstoječi narodni četvero - oziroma osmospev, spoljili so se v prvi veliki slovenski moški zbor, ki se je prav pridno vežbal pri pokojnem Fleišmanu in bil temelj poznejšemu slavnemu pevskemu zboru.

Ko je bilo tako skrbljeno za petje, začeli so misliti na telovadbo, katere se je sprva poprijela mala četa, 8—10 mož. Telovadili so na dvorišči sedanje Doberletove hiše, borili se s sablami in vitkimi meči na Češkovi pristavi v Dolgih ulicah, pozneje na Žabjaku pri Koširji. Mej sablami je bilo mnogo znamenitih še izza 1848. l., tako jedna z napisom: „Ne izderi me brez glave. — Ne utakni me brez slave“, druga pa z omninoznm napisom: „Udri nemškutarja!“, ki je bil prouzročil toliko prahu, izumitelju svojemu pa napravil sivih las. Poleg te čete imela je druga telovadnico svojo na Drenikovem Vrhу, na obeh straneh pa so bili izborni telovadci, ki so občevanje mej seboj kmalu spoznali, da je dovolj sil za večje društvo, da tudi

gleži i onostran okeana Uverjen sem, da vsak Slovenec v obče, prijatelji in znanci slavnega Levstika pa še posebe z radostjo uznajo vest, da se „Martin Kerpan“ že tiska v severnej Palmiri. Uverjen pa sem tudi, da vsaki istiniti Slovenec poželi imeti „Kerpana“ v ruskem prevodu. Vprvič že zato, ker je to prvi prevod slovenske proze na ruski jezik, dalje, ker bode prevod lahko čitati brez slovarja, kajti original je izvesten vsakemu Slovencu; in naposled, ker je čisti dohod separatnega odtisa namenjen spomeniku, ki se ima Levstiku postaviti v Ljubljani. Koliko bode stal izvod Kerpana, ni mi znano; no v vsakem slučaju bode cena nizka. Tiskal pa se bode posebe le tedaj, če se oglasi vsaj 1000 naročnikov. Nadejamo se, gospod urednik, da boste z veseljem vsprejemali naročnino na ruskega „Martina Kerpana“, dobro pa bi tudi bilo, ko bi odbor za nabiranje doneskov za Levstikov spomenik nekoliko od- tisov vzel sebi in bi jih skrbel razprodati. To bode meni jedina in najlepša nagrada za prevod, in ako se mi ne odreče, budem si stel v čast in srečo i nadalje znaniti rusko občestvo s proizvodi slovenske literature. Pokažimo, da so v robci, v katerem je baje lehko nesti vso slovensko literaturo, take dragocene reči, kakeršnih se včasi ne najde na celih vozovih literaturne šare. Pokažite, rojaki, vašim severnim bratom, kako Vi umejete častiti Vašega genialnega Levstika, najbolj slovenskega vseh Slovencev. Vse istinito slovenske časnike prosim, ponatisniti to moje pismo. Primite, gospod urednik, uverjenje o mojem globokem spoštovanju.“

M. Hostnik,

Iz Starega trga pri Loži 26. avgusta.
[Izv. dop.] Jasno jutranje nebo nad nami, a pred nami mogočna množica krasno oblečenih ognjegascov zbranih pri gosp. F. Žnidaršiči! Vsak se upraša od kod to? Glejte tudi naši občini napočila je zora, doba probujenja, začeli smo se zavedati ter gojiti misel, da bi se tudi pri nas ustanovila požarna bramba. Res v začetku je bilo nekočiko zaprek. Toda Hrvat pravi: Svaka sila do vremena. Odbor je vse premagal, konečno izvel to lepo misel in danes že praznuje naša požarna bramba prvi svoj obstoj in prvo svojo slavnost v proslavo štiridesetletnice presvetlega cesarja s sledičem vsporedom:

Ob $\frac{1}{2}$ 10. uri dopoludne prihod naših milih bratov Hrvatov iz Prezida, kojim gremo naproti z godbo. Pri gosp. F. Žnidaršiči se vsi uvrstimo ter se tu zbere vse polno naroda, ki pozdravlja prihajoče Hrvate z burnimi klici: „Živeli Hrvati! Na zdar!“ Zdaj poprime za besedo gospica Pavla Peče, ter v krasnem govoru izroči v imenu tukajšnjih gospoj in gospic naši požarni brambi jako dragocene zastavo z lepo slovensko trobojnico, za katero sta si najbolj trudili velespoštovana gospa Perišič in gospa Semen, ki sta prvi sprožili misel, da je zastava potrebna našemu društvu. Potrudile so se za to tudi druge mlade domo rodkinje, kakor: gospica Marta Perišič, Pavla in Hermina Peče. Tako unetim domoljubkinjam kličemo vsi hvaležnega srca: Slava! Za toli dragocene darilo se toplo zahvali gosp. Tomaž Mlekuž, načelnik našega društva. Po končanem, jedrnatem govoru se zaslisi glas milo ubranih zvonov, ter gromovito pokanje odmeva na vse strani. Mi pa krenemo po cesti, kjer so

gledale telovadbe treba „združenih močij“. In začelo se je delovanje za to misel. Od Čehov, ki so nam bili v tej zadavi, kakor v marsičem drugem učitelji, povzela se je ideja „Sokola“, od njih posneli smo pravila in kmalu je „Južni Sokol“ razprostrel čila svoja krila in zbral okolo sebe toliko in tako izvrstnih telovadcev, da se je pri vsakem nastopu vse čudilo in da so pri slavnosti v Mariboru 1865. I. že nemškim turnarjem sapo zaprli.

Čemu obnavljam te zpomine baš na ta dan? Zato, da se vidi, kako iz malega raste veliko, kako je iz prvotnega gorščnega semena vzrastlo že močno, košato drevo, v česar vejevji že gnezde sokoli in tice pevke iz domaćih gajev. Spomini ti so baš danes umestni. Pred 25 leti imel je „Sokol“ veliko in strastnih nasprotnikov. Danes ni jih nikjer. Culice svoje in prtljago vežejo in bašejo, da se za par dñij odpeljejo, da ne bodo neprostovoljne priče naše slave, napredka našega. „Srečo dobro!“ želimo jim na kratko potovanje, kajti preverjeni smo, da, ako bodoči i v bodoči jednakom predovali, bodo pri Sokolovi pet desetletnici vsi oni že mej nami, ki so te dni odšli svojo jezo in nevoljo bludit. V to ime pomozi Bog in sreča junaška!

skoro vsa poslopja okrašena z zastavami ter stopamo, kakor najbolj izurjeni vojaci, na lepo doneče povelje: Društvo stopaj! proti cerkvi. Tu je bila ob 10. uri slovesna sv. maša, pri kateri tukajšnji g. župnik v izvrstnem govoru pojasniti pomen našega gasilnega društva. Po maši je blagoslovilje društvene zastave, na kojo pripne gospica Modroslava Vesel v imenu gospice kumice Matilde Schweiger krasen venec, isto tako gospica Marta v imenu gospice doktorjeve lepo dišeč šopek. Zdaj nas pozdravi gospod župnik v krasnih besedah, s katerimi nam zasvedoči svojo gorko ljubezen, poda blagoslovileno zastavo, omenjajoč kolikega pomena je zastava vsakemu društvu, gosp. načelniku, ter konečno veli zaklicati trikratni „živio“ našemu presvetlemu dobremu vladarju. (Splošno naudušenje in gromoviti klici: „živio!“) Godba odigra mej tem časom cesarsko himno.

Vsi naudušeni spremili smo gospo kumico Matilde Schweiger do nje hiše in odtod vrnili se v prostore g. Tomca, kjer je bil ob 1. uri popoludne skupni obed. Tu se je napivalo v prelepih besedah presvetlemu cesarju, gospoj kumici, bratom Hrvatom, gospodu župniku, gasilnemu društvu in drugim ter naposled krasni slovenski domovini. Omeniti moram tu naših bratov Hrvatov, koji so jako naudušeno govorili o bratovski ljubezni. Usliši jih dobri Bog, in daj da narodu hrvatskemu in slovenskemu kedaj napoči oni srečni čas, ko nas bude vezalo jedno srce, jedna duša in ogrevala jedna ljubezen, kajti deca smo jedne matere, moramo si zategadel podati roke, ker je premnogo vredna v zgodovini potrjena istina, koju hrvatski narod kratko izraža:

„Kad se bratska srca slože
I olove plivat može.“

Burnemu naudušenju ni bilo ne konca ne kraja. Pevci peli so lepe narodne pesni. Začne se prosta zabava in ples ter traja še pozno v noč. Ko pa noč prične, zasveti se najedenkrat umetnini ogenj in baklada pri gospoj kumici Matildi Schweiger, katera je veliko podarila našemu društvu, koje se ji najtoplejše zahvaljuje. Izgovorilo se je še mnogo nauduševalnih besed, tako, da nam je težko ločiti se od toli imenitne slavnosti. V posamičnih skupinah razšli smo se na svoje domove, želeč iz globočine srca: „Vivat, crescat, floreat“ naše gasilno društvo! Konečno omenjam, da se je gospa Tomec mnogo potrudila za izvrstno postrežbo našemu gasilnemu društvu in da je gospa kumica za celo društvo obed naročila.

—č.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za siroke v Sočergi v okraji buzetskem 300 gld.

— (Za tekmovalno telovadbo Sokolsko) daroval je tudi gosp. Jos. Prosenc lepo srebrno uro na sidro. — Gosp. dr. Ivan Tavčar daroval je dragocene stojalo za obiskovalnice.

— (Za dirko slov. biciklistike klub) sta še poklonila krasni darili: Ljubljanski „Sokol“ in član kluba g. Auer ml., in sicer 3 cekine.

— (Pri „Sokolovej“ veselici) na Koslerjevem vrtu bode na keglijšči bazar in bodo rodomljubne dame prodajale „Petindvajsetletnico Sokola“, Mandičeve slike, smodke itd., na kar opozarjam slavno občinstvo.

— (Slavjanska Beseda v Sofiji) bo tudi zastopana pri Sokolovej svečanosti po svojem prvem bivšem predsedniku g. prof. A. Bezenšku. To društvo ima posebne oddelke za telovadbo, petje in glasbo. Osnovali so je pred 8 leti v Bolgarijo došli Slovani iz Češke, Rusije in jugoslovenskih dežel v bratski zajednici z Bolgari. Sedaj je to najstareje in največje društvo ob Balkanu.

— (Vspored I. dirke slov. biciklistov „Ljubljana“,) prirejene o prilikli slavnosti petindvajsetletnico telovadnega društva „Sokol“ 8. septembra t. l. na čast došlim bratskim gostom. Dirka vrši se na progi Št. Vid-Ljubljana s konečnim ciljem poleg Koslerjevega vrta. Daljava za vse točke vsporeda 4 kilom. Društveniki in bratski gostje zbirajo se ob $\frac{1}{2}$ 1. uri v društveni dvorani. Odhod skozi mesto točno ob 1. uri pred Koslerjev vrt, oziroma za tekmovalce v Št. Vid. Začetek dirke točno ob $\frac{3}{4}$ na 2, z naslednjim vsporedom: 1. Dirka za društvenike kluba slov. biciklistov na velikem kolesu z naslednjimi nagradami: a) srebrna svetinja z darilom Ljubljanskih narodnih dam, b) bakrena svetinja s „Sokolovim“ darilom; c) društvena nagrada. 2. Dirka na velikem kolesu za bratske goste, z na-

slednjimi nagradami: a) sreberna svetinja z darilom čast. gospe predsednikove, b) bakrena svetinja. 3. Dirka na nizkih kolesih (Safety) za goste, z naslednjimi nagradami: a) srebrna svetinja z darilom gosp. blagajnika, b) bakrena svetinja. 4. Dirka na nizkih kolesih (Safety) za domače, z naslednjimi nagradami: a) sreberna svetinja z darilom gosp. predsednika, b) bakrena svetinja. Dirka vrši se tako, da posamični tekmovalci od minute do minute oddirkajo, in sodni odbor določi najhitrejšim tekmovalcem nagrade, katere jim bodo po dovršeni dirki narodne dame svečano izročile. Potem odpeljejo se vsi biciklisti z odičenimi vozovi, na čelu jih odlikovanci, skozi mesto nazaj v društveno dvorano, od koder se vrnejo na prostor slavnosti.

Odbor

kluba slov. biciklistov „Ljubljana“.

— (Na čast došlim gostom) priredi slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ pevski večer jutri v soboto dne 8. septembra v prostorih restavracije Ljubljanske čitalnice, pri katerem iz prijaznosti sodeluje gospod Ivan Meden pod vodstvom gospoda viteza O hm Janušovskega. Ustop za došle goste, Sokole in društvenike „Slavca“ prost, za druge po 20 kr. za osobo. — Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Dnevni red prve seje dež. zborna kranjskega) v Ljubljani dne 10. septembra 1888 ob 11. uri dopoludne. 1. Otvorenje deželnega zborna. 2. Obljuba novoizvoljenega dež. poslanca. 3. Naznani doželnega zborškega predsedstva. 4. Volitev dveh rediteljev. 5. Volitev dveh verifikatorjev. 6. Volitev finančnega odseka 11 članov. Predlog deželnega odbora. 7. Volitev upravnega odseka 11 članov. Predlog dež. odbora. 8. Volitev odseka 7 članov za deželno odborsko letno poročilo. Predlog deželnega odbora. 9. Poročilo o delovanju dež. odbora za dôbo od 16. novembra 1887 do 31. avg. 1888.

— (Za prvo sejo dež. zborna kranjskega,) ki bode v ponedeljek, pripravljenih je od deželnega odbora 28 prilog raznega zapadka. Ob 10. uri bode, kakor navadno, slovesna sv. maša v stolni cerkvi.

— (Gosp. dež. glavar dr. Poklukar) se je včeraj odpeljal na Grm pri Novem mestu, da si ogleda pred začetkom deželnega zborna tamšnjo vinarsko in sadarsko solo.

— (G. G. Sušnik,) o česar smrti smo nedavno poročali, volil je 10.000 gld. za dijaške ustanove, do katerih imajo pravico sorodniki in teh ni, dijaki iz Kranjskega okraja. Ustanove oddaja deželni odbor kranjski po predlogu občinskega predstojnika in župnika v Predosljih.

— (G. J. Šlakar, župnik v Monti pri Trstu,) ki je umrl 21. januvarja 1887, volil je 12 držav. obveznic (srebrne rente) po 1000 gld. za pet dijaških ustanov. Pravico do teh ustanov imajo v prvi vrsti sorodniki njegovi, v drugi vrsti dijaki iz Kamniškega okraja. Glavni dedič je dijaško semenišče v Trstu.

— (Nabiranje krajepisnih imen.) Odbor je dobil doslej na poslane pozive ugodne rešitve iz katastralnih občin: Brezovec in Log (nab. župnik Potočnik), Lubno na Gorenjskem (nab. župnik Teran), Soča pri Bolci (nab. provizor Kranjec), Trnovo pri Koboridu (nab. vikar Kokelj), Mozelj pri Kočevji (nab. župnik Andrejak) Koprivnik, Nemška Loka in Čeplje na Kočevskem (nab. župnik Jančigar), Videm, Cesta in Zdanska vas pri Laščah (nab. bogoslovec Žnidaršič). Razen tega ima na razpolaganje obilo porabljivega gradiva od župnika M. Sile iz Repentabre na Krasu.

— (Levstik v Rusiji.) Naše čestite čitalje opozarjam na pismo prof. M. Hostnika v denašnji številki našega lista, kateremu mi je svoje strani popolnem sočuvstvujemo. Kdor želi imeti „Kerpana“ v ruskem prevodu, naj to naznani, kolikor je mogoče skoro, nam, ali pa naravnost gosp. Hostniku z naslovom: Gospodinu Martinu Matvjeviču Hostniku, v Rylsk, Kurske gubernije, Rusija.

— (Z Vrhniko:) Popis naše cesarske slavnosti treba popraviti tako, da je bila pri banketu samo jedna napitnica na cesarja.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi Vipavska čitalnica v soboto dne 8. septembra 1888 (Mali Šmaren) v svojih prostorih. Usposred: 1. Kvatal: „Noč“. 2. Ipavec: „Slovenec sem“. 3. Hajdrib: „Jadransko more“. 4. „Oproščeni jetnik“. Šaloigra v jednem dejanji. V. Komičen prizor. VI. Ples.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trbiž 7. septembra. Vsprem srčen. Čehov 80. Vse naudušeno. Koroško deputacijo pozdravil Hribar, zahvalil se Einspieler.

Kranjska gora 7. septembra. Čehi in koroški Slovenci tu naudušeno vsprejeti. Ogomno kmetskega naroda zbranega. Čehi in koroški Slovencev deputacija s posebnimi nagovori pozdravljena. Gospice in deklice v narodnih nošah delili šopke. Narod pozdravljal jih z naudušenimi „Živio“ in „Slava“ klici mej gromenjem topičev.

Berolin 7. septembra. „National-Ztg.“ označuje vesti o pomnoženji mornarice v zvezi z gradnjo prekopa mej Severnim in Baltijskim morjem za tako pomenljive in verojetne.

Freiburg 7. sept. Windhorst dolgo govoril. Resolucije o obnovljenji papeževe svetne oblasti, uvedeni verske šole ter proti načrtu italijanskega kazenskega zakona katoliški shod jednoglasno vsprejel.

Novi York 7. sept. Močen ciklon napravil v torek na otoku Cuba strašne škode. Mnogo ljudij poginilo.

Beligrad 6. septembra. Piročanac odpotuje jutri v Bukurešt, da uredi imovinske razmere kraljice Natalije. Policijski hodijo od hiše do hiše prepovedovat slavnost Nataliji na čast. Kdor bi zastavo razobesil ali razsvetlil, bode strogo kaznovan. Krčme in kavarne imajo se zapreti ob 9. uri zvečer.

Sofija 6. septembra. Major Panica ponovil je prošnjo za ostavko. Policijski prefekt je svojo ostavko umaknil.

Pariz 6. septembra. Mobilizovane vojne ladje vrstile so danes v Toulon. Manevri končani.

Javna zahvala.

Slavno predstojništvo pevskega društva „Slavec“!

Globoko ginen po odličnem in častnem pozdravu, katerega mi je sinoči priredilo slavno društvo na trgu pred dvorcem deželnega odbora, ponavljam svojo presrčno zahvalo ter uljedno prosim slavno predstojništvo, da blagovoljno nazuanim to mojo gorko zahvalo vsem p. n. deležnikom sinočne večernice mej temi naravno še posebej onim odličnim gospodom pevcem, ki so poleg mojega ljubega tovariša in prijatelja g. Medena in viteza Ohm Janušovskega tako krasno prepevali deloma sami deloma v čveterospevih.

Obžaluoč, da so se sinoči p. n. gospodje pevci prehitro razšli tako, da mi ni bilo moč te zahvale vsakemu posebej ustno izreči, želim delovanju slavnega društva, katero s složnim in zavednim svojim delovanjem toliko pripomore v povzdigo časti slovenskega imena, še dalje jednak lepih uspehov! S prijateljskim pozdravom!

Na Dobrovi, dne 5. septembra 1888.

Dr. Poklukar.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v ponedeljek dne 10. septembra 1888.

Loterijne srečke

5. septembra.
V Brnu: 51, 4, 84, 47, 72.

Tuji:

5. septembra:

Pri Stonu: Seraschin iz Pulja. — Riedl iz Zagreba. Mallavašič iz Celovca. — Camus iz Trsta. — Dobrovška iz Pulja. — Umlauf iz Prachatic. — Spevec iz Zagreba. Verhovec iz Novega.

Pri Maléti: Mašb z Dunaja. — Obereigner iz Šnepnika. — Begnard iz Trsta. — Semeleder z Dunaja. — Holznayer iz Gorice.

Pri južnem kolodvoru: Schranzhofer iz Góanga. — Kandler z Dunaja.

Pri bavarskem dvo-ru: Volčič iz Zagreba. — Bartosch iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

6. septembra: Franca Ćik, mizarjeva hči, 11 let, Poljanski trg št. 5, za drisko. — Mavrilij Ravnikar, paznikov sin, 18 let, na Stolbi št. 8, za škrofeli.

v deželnej bolnici

5. septembra: Jakob Šme, delavec, 31 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
6. sept.	7. zjutraj	742.7 mm.	13.2°C	brezv.	meglja	0.00 mm.
	2. popol.	740.7 mm.	24.6°C	sl. vzh.	jas.	82.30
	9. zvečer	739.6 mm.	18.6°C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 18.8°, za 3.0° nad normalom.

Dunajska borza

dn 7. septembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.80	—	gld. 81.65
Srebrna renta	82.35	—	82.30
Zlata renta	111.50	—	111.20
5% marčna renta	97.80	—	97.70
Akcije narodne banke	883.—	—	882.—
Kreditne akcije	315.—	—	315.10
London	132.30	—	122.10
Srebro	—	—	—
Napol.	9.65%,	—	9.63%,
C. kr. cekini	5.79	—	5.78
Nemške marke	59.60	—	59.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	169 "	25 "
Ogerska zlata renta 4%	101 "	35 "	"
Ogerska papirna renta 5%	91 "	50 "	"
5% štajerske zemljisci. odvez. oblig.	105 "	50 "	"
Dunavske srečke 5%	100 gld.	120	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	20	"
Kreditne srečke	100 gld.	180	"
Rudolfove srečke	10 "	21	75
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	117	25
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.	228	—	"

Postano.

(10 33)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 stranij. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Naznanilo.

Slavnim županstvom, župnijskim uradom, p. n. g. lovcem, podjetnikom in dr. naznanjam, da sem prevzel zeleno logo in prodajo

raznih vrst smodnika.

Gospode lovec usnjam si posebno opozarjati na najfinješi **strelni smodnik** v škatljicah po 250 gr. Smodnik prodaja se v večjih množinah le vsako sredo in soboto. Na drobno dobiti ga je vsak dan.

Dolenji Logatec, dne 5. septembra 1888.

(590) Tomo Tolazzi. (574—3)

Št. 14.589. (574—3)

Razglas.

Ker so bili širje tukajšnji konji dlje časa hudo smrkavi in je mogoče, da so tudi drugi konji od njih našli to nevarno bolezen, naroča se vsem lastnikom konj, da nemudoma objavijo mestnemu magistratu, če pri katerem konji opazijo kako sumno znamenje. Ta bolezen, katera je včasih dolgo skrita, prikazuje se s tem, da se živali začne cediti iz nosnic, ali da jej zatekó podčeljustne žleze, ali da se v nosnicah izpuščajo mali trdi mazulji. Sumno je tudi, če konj jame težko sopsti, zamolklo pokašljevati in hujšati.

Kdor gospodski ne oznani o pravem času, da mu je živila zloela za sumno ali očitno nalezljivo boleznijo, tega je po postavi z dne 29. februarja 1880, št. 35 drž. zak., kaznovati z zaporom do 2 mesecev ali globo do 300 gld.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 28. dan avgusta 1888.

St. 534.

Razpis učiteljske službe v Trstu.

Na novoustanovljeni **Jednorazredni Ijudski šoli** družbe sv. Cirila in Metoda

pri sv. Jakobu v Trstu

se oddaje začasna **učiteljska služba** s plačo letnih 600 gld. in opravilno doklado.

Prosilec naj priložé: krstni list, spričala hravnosti, sposobnosti in dosedanjega službovanja. Oziralno se bode na prosilce, sposobne za vodstvo več razredne šole. — Prošnje s prilogami je oddati do **12. septembra t. l.** ali neposredne **društvenemu vodstvu v Ljubljani** ali pa **načelnosti Tržaške moške podružnice** (prof. Mate Mandić, Tiskarna Dolenc) **Trst**.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani,
dne 1. septembra 1888.

Zgago, man-nov Karlsbadski šumeči prašek. — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (637—10)

Ana Schukle.

učiteljica na klavirji,

v Vegonih ulicah hiš. št. 8, začne svoj pouk (589—1)

dné 15. septembra.

Spreten pisar,

z izvrstno pisavo, zmožen slovenskega in nemškega jezika ter malega koncepta za notarijat in advokaturo, z najboljšimi spričali, želi takoj v službo ustopiti. — Kdo? pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (581—3)

V Zatičini na Dolenjskem tik c. kr. uradov in farne cerkve

dá se v najem krčma

(pripravna za prodajalnico) s potrebnim poslopjem, kegljiščem, kakor tudi zemljisciem **od 1. decembra 1888.** — Dá se tudi za desetek.

Več o tem pove lastnik in učitelj **Fran Kovač v Zatičini.** (569—4)

Marseillsko žolco,

najhitrejše, vsekako najsigurnejše in najpriprostnejše sredstvo za čiščenje in zboljšanje vina

ima vedno (562—5)

A. Hartmann v Ljubljani.

Pisarna: **Hôtel Europa.**

— Navod, kako se rabi, razpošilja se zastonj.

! Važno za dame!

Moje slavnoznanje

volnene potne podložke

(Wollschweissblätter)

brez podlage, ki nikdar ne pusté, da bi nastali madeži od potu na obleki, ima **edinji v zalogi v Ljubljani** gospod

J. S. BENEDIKT, „zur Spinnerin am Kreuz“.

Cena: Par 30 kr., 3 pare 55 kr. — Prodajalec na drobno dobé rabat.

Frankobrod na O., v avgustu 1888.

(584—6) Robert pl. Stephani.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, kakor jih rabi slovenski narod. S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

FRAN CHRISTOPH-ov svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor ojinate barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri FRAN CHRISTOPH, izumitelj in jedini izdelovatelj prismeget svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN. IVANU LUCKMANN - U.

C. kr. priv. fabrika za izdelovanje

zarezanih strešnikov

v Zilski dolini na Koroškem

priporoča svoje

(293—20)

patentovane vštricne zarezane strešnike,

ki so najbolj bili odlikovani na keramični razstavi v Parizu.

Slové že daleč po svetu, ker so posebno lahki, solidni, hčeni, po ceni in ker najmanj trpe od snega in mraza.

Poroštvo za tri leta.

Ž njimi krijejo že po Laškem, Švicarskem, Francoskem, Nemškem in celo po Ameriki.

Fabrika je za vso avstro-odersko državo lastnica Konstanškega patent za izdelovanje zarezanih strešnikov, potem vseh patentov za izdelovanje Schmidleinijevih zarezanih strešnikov, kakor tudi Passavant-patenta.

Proti posnemalcem in ponarejalcem se bode po smislu patentnega zakona najostreje kazenski postopalo.

Fabrika izdeluje tudi najboljše vrste

zidarsko opeko, žlebake, steklene zarezane strešnice in strešna okna.

Glavno zastopstvo in zaloge za Kranjsko, Reko, Trst, Goričko, kakor tudi za vso Primorsko, Istro, Goriško in Dalmacijo imata

F. P. VIDIC & Comp., v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 9.

Za čas stavbe

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVICA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, štorje za štokodoranje, drat in eveke, samokolnice, vezi za zdovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železoliti gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove.

(224—29)

Za poljedeljstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

Popotniška gostilnica

v Lescah pri Bledu „Pri Triglavu“ s popolnoma opravljenimi 17 sobami in s prostori za gostilno, pokritim kegljiščem, vrtom, s posebnim zavsem opravljenim velikim salonom, ledencu in stajo, odda se za več let s pogodbo v najem, oziroma tudi na račun. Kaj več se izvē pri lastniku Janezu Golias-u na Št. Peterski cesti št. 66 v Ljubljani.

(564—3)

Zdravišče KRAPINSKE TOPLICE

na Hrvatskem.

Od Zagorske železnice postaja Zabok-Krapinske Toplice jedno uro oddaljene. — Omnibusi prihajajo k vsakemu vlaku. — Sezija do konca oktobra. — Cene stanovanjem so od 1. septembra za 25% znižane. — Dobro urejeno zdravišče, milo podnebje, večastno ovoče itd. itd.

(577—2)

!! Noben cilinder več ne bode počil !!

C. kr. priv.

streščasti in kroglasti cilindri

PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniški zalogi

P. KAJZEL-a,

trgovina s steklom, (451—16)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari.

Čudež sedanjosti!

Najboljša in naj-

v remontoir obliku

Samo 4 gld.

Mesto gld. 15.—.

10letno jamstvo za svetilno moč kazalnice.

ura z nihalom!

Samo 4 gld.

Mesto gld. 15.—.

2 letno jamstvo, da ura dobro gre.

Ta z devetimi zlatimi, srebrnimi in bronastimi svetinjami premijovana ura ima poliran okrožje iz bakraste zlatokovine, narejeno prav po zgornjem narisi s patentovano strokovnostekleno kazavnicu, ki ima čudovito lastnost, da v zavsem temni noči

sveti svetlo kakor mesec.

Poleg tega ima zvončno budilo, ki se lahko nastavi na kateri čas kdo hoče, ima dva bronasta uteža. Ker jej je cena, uštěvi leseni zaboječek, v katerem se odpošije, le 4 gld., reci: štiri goldinarje, more vsakdo omisli si tako izvrstno, trajno uro, ki je kras vsakemu stanovanju. — Razpošilja proti gotovemu denarju ali c. kr. poštenu povzetju

Exporthus I., „Zur Kaiserin Maria Theresia“, Wien, Weissgärber, Kriegergasse II, Parterre, Thür 5, Wien.

(541—9)

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja
je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kadar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej

Vse te načine zavarovanja upeljane ima vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJE“ v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konec leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJE“ za življenje zavarovanih 40.497 osob za 22,835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—48)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

**Poezije
SIMONA GREGORČIČA.**

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširano po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—30)

Naročila se najlaže izvršujejo po poštih nakaznicah

FRAN DEŽMAN,
knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Rogatec Slatina.
Štajersko.

Postaja juž. žel. Poličane.

Sesija maj — oktober. Bolezen prebavlj. organov.

Priležno bivanje. Prospekti pri ravnateljstvu zastojn.

Zaradi mnoge oglenčevje Tempeljski vrelec.

zmrzlo vodo, mlekom i. t. d.

kislina izborna dietetična

Glaenae indikacija:

• prijetna okrepečevalna pijača. •

Obe studenčni i prodajajo: gospod Mih. Kastner, nadalje gospodje: Jos. Fabiani, C. C. Holzer, Peter Lassnik, Ivan Luckmann, Ivan Perdan, S. Schlaffer, Schüssing & Weber in Jos. Terdina v Ljubljani, kakor tudi **ravnateljstvo v Slatini.** (109—11)

Tempeljski-, Styria-vrele.

že stoletja slovna Glaenbergesa slana kisla voda.

Pitno in kopalno zdravljenje, z mrzlo vodo, mlekom i. t. d.

Glaenae indikacija:

Tempeljski vrelec.

zmrzlo vodo, mlekom i. t. d.

• prijetna okrepečevalna pijača. •

Čest. gg. lovčem!

IVAN DIMIC,

puškar, (575—2)

Kolodvorske ulice št. 4 v Ljubljani, se ujedno priporoča za izdelovanje in popravljanje pušk, revolverjev in vseh drugih v to stroku spadajočih del ter izvršuje točno in po ceni. — V zalogi ima vsakovrstne puške in revolverje, kakor tud vsakovrstno strelivo po najnižjih cenah.

**Gg. šolskim predstojnikom
in učiteljem**

(223—29) priporoča

ANDREJA DRUŠKOVICA

trgovina z želevnino in orodjem
na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarje in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna struglja, škarje za gojenice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.

Posebna, v tej deželi razširjena bolezen je slabo prebavljenje.

Naša modna kuhinja in modni način življenga sta uzroka te bolezni, ki nas nenadoma napade. Mnogi ljudje trpe včasih za bolečinami v prsih in bokih, včasih tudi v hrbitu; čutijo se zaspene in trudne, imajo slab okus v ustih, zlasti zjutraj: nek poseben slez se jim nabira na zobe, slasti nemajmo do jedij, v želodci leži jima neka teža, v želodčevi votlini včasih neko nedoločeno otrpenje, katerega ne odpravi uživanje jedij. Oči upadejo, roke in noge so mrzle in mastne; čez nekaj časa začne še kašelj; sprva suh, čez nekaj mesecov pa z zelenkastimi izvrški. Kogar ta bolezen zadene, se čuti vedno zaspanega, spanje ga ne upokoji; potem postane nervozan, razdražljiv in nejovljen, hude slutnje ga napadajo, če hitro ustane, se mu v glavi vrti, kakor bi se mu cela glava sukala; čревa se mu včasih zamraše, koža mu je včasih suha in vroča, kri postane gosta in zaostaja, belina v očeh se porumeni, urina ima malo ter je temne barve; in če se pusti dolgo stati, se nabera na dnu neka gošča; hrana se takemu človeku pogostoma vzdiguje, pri čemer čuti včasih sladek, včasih pa kisel okus; kar sprembla močno bitje srca. Vid mu peša pege se kažejo pred očmi, ter ga napada čet teške one-moglosti in zaspanosti. Ti simptomi se pogostem ponavljajo in lehko se reče, da skoro tretjina prebivalstva te dežele boleha za to boleznjijo v jednej ali drugej obliki. Shäkerjev izvleček pa spravi urejenje jedij na takot pot, da bolno telo dobiva hrane, ter se prejšnje zdravje zopet povrne. Učinek tega zdravila je zares čudovit. Na milijone in milijone steklenic je že razprodanih, in število spričeval, ki potrjujejo zdravilno moč tega zdravila je izredno veliko. Na statine boleznij, ki imajo razna imena, je posledica slabega prebavljenja; in če se posledne zlo odpravi minejo tudi druga, kajti so le simptomi prave bolezni. Zdravilo je Shäkerjev izvleček. Spričevala na tisoče osoob to dokazujejo brez vsake dvojbe, kajti pojavno se izrekajo o njega zdravilnih svojstvih. To izvrstno zdravilo se dobiva v vseh lekarnah.

Osobe, ki bolejajo za zabasanjem, naj rabijo „Seigel-ove čistilne kroglice“ v zvezci s Shäkerjevim izvlečkom. „Seigel-ove čistilne kroglice“ odpravijo zabasanje, krotje mrzlico in prehlajenja, odpravijo glavobol in zatróžolčnico. Kdor jih je jedenkrat poskusil, bode jih gotovo še dalje rabil. Uplivajo polagoma in ne napravljajo nobenih bolečin. — Cena 1 steklenici Shäkerjevega izvlečka gld. 1.25, 1 škatljici „Seigelovih čistilnih kroglic“ 50 kr. (554—14)

Pred ničvrednimi izdelki, ki celo škodljivo uplavajo, se svari.

Fulnek, dne 11. novembra 1883.

Gospodu A. J. White v Londonu. Ne morem, da bi se Vam ne zahvalila. Več nego jedno leto bolehal sem za omotico, glavoboljem in trganjem po udih in sem skoraj dvomila, da bi ozdravila, če tudi sem rabila razna sredstva. In brala sem v Weltblatt-u o podobnej bolezni in kupila sem steklenico „Shäkerjevega izvlečka“. Ko sem jo porabil, čutim se popolnem dobro, zategadel to zdravilo vsem priporočam, kajti kazalo se je, da je moja bolezen nezdravljiva. Še jedenkrat zahvaljujem se Vam za to dobro, ki ste mi jo skazali s svojim izvlečkom. Ozdravljena sem z bojo pomočjo.

Amalija Kreuz, gospodarica v pivovarni 5 v Fulneku na Moravskem.

Lastnik „Shäkerjevega izvlečka“ in Seigelovih kroglic je A. J. White, Limited London, 35 Faringdon Road E. C.

Glavno zaloge in centralno razpoložljalnice ima Ivan Nep. Harna, lekarna „pri Zlatem levu“ v Kromeriji (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v Avstriji.

Imajo lekarne:

na Kranjskem, Koroškem, Primorskem: v Ljubljani, Velikevcu, Wolfsbergu, Ub. pl. Trnkoczy, G. Picoli; v Celovci, Peter Birnbacher, Alf. Egger in W. Thurnwald; v Brezah, Št. Mohorji, Preva Ibh, Goostenstechnig; na Trbižu, v Beljaku, dr. Kumpf, Friedr. Scholz; v Ajdovščini, Idriji, Kamniku, Putju, J. Cabucchio; na Reki, G. Prodram; v Gorici, J. Cristofolotti, Pontoni, A. Gironzoli; v Trstu, Suttina A., al Camelo, Praxmarer A. ai due Mori, J. Serravalo, al Redentore C. Zanetti, alla Sesta d'oro; Podgradom, Nic. Bar. Gionović; v Spljetu, Alijanović, Tocigli; v Zadru, Androvic; v Sušaku pri Reki, v Novem pri Reki, v Matem Lošinji, O. Viviani, in skoro v vseh lekarnah ostalih mest države.

C. kr. priv. tovarna za
portlandski in hidravlični cement
ALOJZIJA PRASCHNIKER-ja

Ustanovljena leta 1854.

v Kamniku na Kranjskem.

Ustanovljena leta 1854.

Glavna zaloga v Ljubljani pri g. F. P. VIDICU & Comp.,

Slonove ulice št. 9.

Priporoča p. n. gg. stavbenim majstrom, stavbenim arhitektom, stavbenim podjetnikom itd. svoj **hidravlični cement** (roman cement) in **portlandski cement**, po kakovosti vedno izvrsten in jednakomeren, ter jasni za večjo trdnost, kakor je predpisana v pravilih društva avstrijskih inženjerjev in arhitektov. — Ta cementa sta tudi zaradi tega posebne koristi p. n. naročnikom, ker sta svojstveno mnogo lažja, nego izdelki večine ostalih cementnih tovarn, zaradi česar je za jednako množino cementnega zidovja ali morta treba veliko manj tegata cementa glede teže. — Tudi priporočamo lepe in zelo trajne mozaške plošče, brusene in likane, v najraznovrstnejših obrazcih, in jednobojnate plošče od portlandskega cementa, črne, rudeče, naravnobarvne itd. za polaganje tlaka v cerkvah, po prehodih, vežah, na verandah, po hodnikih, v hlevih itd., klajna korita, okraske in sobe, cementne cevi itd.

Blagovoljna naročila se najnatančneje in najtočneje izvršujejo ter jih vsprejema **glavna zaloga v Ljubljani pri g. F. P. VIDICU & Comp., Slonove ulice št. 9.**

Novo!

Priporočamo vsem gospodinjam po nas novo uvedeni in po preskušenej metodi napravljeni

Tschinkel nov kavin zdrob

Novo!

v okusnih, jako praktičnih pušicah.

(508—8)

kot najboljši, na krepkeši in zaradi tega tudi najcenejši dodatek k bobastej kavi.

Novo!

SCHÖNFIELD.
LOBOSITZ.

Avg. Tschinkel-a sinovi, DUNAJ.
LJUBLJANA.

Najstarejša tvrdka za kavine surrogate cele države.

Novo!

Razglas.

Slavni deželni zbor vojvodine Kranjske je v svoji drugi seji izvanrednega zasedanja dne 21. junija l. 1888, katero je bilo sklicano z Najvišem patentom z dne 13. junija 1888, na podlagi zakona z dne 17. junija 1888 o prenaredbi dogovora z deželnim zastopom kranjskim z dne 29. aprila 1876, drž. zak. št. 72, glede kranjskega zemljiško-odveznega zaklada, potem o državnih olajšavah, ki se dovoljujejo ob preosnovi zemljiško-odveznega dolga vojvodine Kranjske v deželnem dolgu v znesku 4,000.000 gld., kakor tudi na podlagi §. 2. ukaza ministerstva za notranje stvari, za finance in za pravosodje z dne 31. julija 1855, drž. zak. št. 136, v katerem je bila izrečeno pridržana pravica, izplačati *Kranjske zemljiško-odvezne obligacije* tudi v krajsi dôbi, kakor v štiridesetih letih, pooblastil deželni odbor kranjski, *da premeni še obstoječi zemljiško-odvezni dolg v nov deželni dolg, ki je poplačati v 40 letih.*

Vsled tega pooblaščenja je deželni odbor v seji dne 22. junija 1888 sklenil izplačati vse še neizžrebane kranjske zemljiško-odvezne obligacije ter se bodo te obligacije dne 30. junija 1888 v navzočnosti po predpisu navodila o žrebanji zemljiško-odveznih obligacij sestavljene komisije izžrebale, tako, da *zapadejo potem v izplačanje dne 1. januarja l. 1889.*

Deželni odbor vojvodine Kranjske naznanja torej, da bode *v šestih mesecih, računši od dne 30. junija 1888, izplačal vse še neizžrebane kranjske zemljiško-odvezne obligacije v polnem znesku s postavno 5% premijo vred*, v kolikor bi posestnikom obligacij ne ugajalo bolje, *zamenjati* svoje stare obligacije za *obligacije novega 4% deželnega posojila*, katere so po državnem zakonu z dne 17. junija 1888, drž. zak. št. 121, proste davka, koleka in pristojbine in katere se dalje morejo uporabljati za *nalaganje ustanovnih, sirotinskih in jednakih glavnici*.

Natančneje pogoje, kako se bodo zamenjavale obligacije, razglasil bode javno denarni zavod „Unionbank“ na Dunaji, pri katerem se je vzelo novo deželno posojilo.

Poleg navedenega se kot obrok *za poplačanje zemljiško-odveznih obligacij* določi 1. dan januvarja 1889, s katerim dnevom neha vsako daljno obrestovanje teh obligacij.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dne 22. junija 1888.

Deželni glavar: Thurn l. r

Konvertovanje zemljiško-odveznih obligacij vojvodine Kranjske.

Deželni zastop vojvodine Kranjske je na podlagi na Najvišjem mestu potrjenega deželno-zborskega sklepa z dne 19. januvarja 1888 zaradi konvertovanja, oziroma poplačanja vseh zemljiško-odveznih obligacij vojvodine Kranjske vzel štiriodstotno posojilo v znesku štirih milijonov goldinarjev av. velj., obstoječe iz

3000 obligacij po	100 gld.	100 obligacij po	5000 gld.
2200 " " " " "	1000 "	100 " " " " "	10000 "

katere se bodo poluletno, od 1. julija 1888 začenši, obrestovale in najdalje v 40 letih, od 1. julija 1889 računši, potom žrebanja poravnale.

Te obligacije so na podlagi zakona z dne 17. junija 1888, drž. zak. št. 121, glede obrestovanja in poplačevanja proste davka, koleka in pristojbine ter jim je popolno oporošenje davka, koleka in pristojbine za ves čas postavno zagotovljeno. Za točno plačevanje obresti in povračilnih obrokov tega posojila jamči vojvodina Kranjska z vsem svojim premoženjem in s svojimi dohodki.

Na podlagi navedenega zakona z dne 17. junija 1888 se smejo obligacije tega posojila uporabljati v obrestosno nalaganje glavnici od ustanov, pod javnim nadzorstvom stoječih zavodov, potem od sirotinskih, fidejkomisnih in depozitnih novcev in po borzni ceni, vendar ne čez imensko vrednost — za službene in poslovne položnine (kavci).

Denarni zavod „Unionbank“ na Dunaji je prevzel vse obligacije navedenega deželnega posojila na gotovi račun ter vabi v smislu dotične pogodbe z zastopom vojvodine Kranjske posestnike izžrebanih, dne 1. januvarja 1889 v povračilo zapadlih kranjskih zemljiško-odveznih obligacij, da zamenjajo te obligacije z novimi 4 odstotnimi obligacijami pod sledečimi pogoji:

1. Za vsakih 100 gld. nominalne glavnice kranjskih zemljiško-odveznih obligacij izplača se 100 gld. nominalne vrednosti novega posojila in 11 gld. 75 kr. v gotovini
2. Posestnikom zemljiško-odveznih obligacij je na prosto voljo dano, namesto zneskov v gotovini zahtevati primerno število obligacij novega posojila po kurzu 98 gld. 50 kr.
3. Zemljiško-odvezne obligacije morajo se pri zamambi izročiti z vsemi še ne izplačanimi kuponi, tudi s tistimi, ki bodo zapadli dne 1. novembra 1888. Neizročene, še ne zapadle kupone mora posestnik zemljiško-odveznih obligacij pri zamambi v polnem znesku plačati v gotovini.

Obveznicam lit. A. priložiti se morejo tudi eventualno k njim spadajoče plačilne pole za obresti ter morajo imeti potrilo dotične izplačevalnice (davkarje), da so se obresti ustavile.

Nove obligacije 4% posojila imajo po 40 kuponov, katerih prvi zapade dne 1. januvarja 1889, in po jeden talon.

Obračun tekočih kuponskih obresti za 1. novembra 1888 vršil se bode tako, da se bode za vsakih 100 gld. nominale zemljiško-odveznih obligacij povrnilo posestniku 2 gld. 36 $\frac{1}{4}$ kr. obresti, za vsakih 100 gld. nom. novega posojila pa se bode v račun vzel 1 gld. 33 $\frac{1}{3}$ kr. za obresti.

Tisti p. t. posestniki kranjskih zemljiško-odveznih obligacij, kateri se hočejo poslužiti njim ponujanega konvertovanja pod navedenimi pogoji, oglašati, oziroma uložiti morajo zemljiško-odvezne obligacije, katere hočejo zamenjati, v dôbi *od 1. septembra do uštete 31. oktobra 1888* pri jednej spodaj navedenih zamenjevalnic, in sicer:

**na Dunaji pri „Unionbank“,
v Ljubljani pri gospodu L. C. Luckman-u in gospodu J. C. Mayer-ju,**

ker sicer izgubí pravico do konvertovanja ali zamenbe.

Pri tem je paziti na sledeča določila:

- a) Obligacije se ulože z oglašnimi listi, kateri so izgotoviti v dveh eksemplarjih. Obrazec za take oglašilne liste izdajajo navedene zamenjevalnice.
- b) Uložitelju se vrne jeden oglašni list s potrjilom prejema ter se bodo proti temu letos izplačale obligacije novega posojila, kakor tudi ostank glavnice, kar bi se je ne poravnalo z obligacijami samimi in pa iz obračunjenja kuponskih obresti izvirajoči znesek pri tistih zamenjevalnicah, pri katerih so se uložile v zamenbo odločene obligacije.
- c) Obligacije novega posojila in pa zneski v gotovini, kar bi se jih ne vzdignilo do 1. januvarja 1889, bodo od tega časa naprej na razpolaganje pri dotični zamenjevalnici ob računu in na škodo upravičencev.

NA DUNAJI, dne 31. avgusta 1888.

UNIONBANK.